

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: OT/7/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8617010051
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Tarcal
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2020:8617010051.11

Uznesenie

Okresný súd Svidník sudcom pre prípravné konanie JUDr. Matúšom Tarcalom v trestnej veci proti obž. L.. L. B., nar. XX.XX.XXXX vo U., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 18.02.2020 takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

Podľa § 280 ods. 2 Tr. poriadku p o s t u p u j e trestnú vec vedenú proti

obžalovanému

L.. L. B., nar. XX.XX.XXXX vo U., trvale bytom X. XX,
okr. U.

pre skutok v obžalobe Okresného prokurátora U. sp. zn. Pv 47/17/7712-6 zo dňa 12.02.2017 právne kvalifikovaný ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

- dňa 11.02.2017 v čase okolo 01.50 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. S. U. Q.: SK XXXAZ po ceste I. triedy č. 21 na ul. Sov. hrdinov vo U., smerom od centra mesta ku križovatke (kruhovému objazdu) s cestou I. triedy č. 77 na ul. Bardejovskej a cestou III. triedy č. 3530, kde počas tejto jazdy sa dostatočne nevenoval vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke, vedenie vozidla nezvládol a s týmto ľavou časťou narazil do obrubníka ostrovčeka a do dopravnej značky, pričom vykonanou dychovou skúškou bolo zistené, že viedol vozidlo v takom čase po požití alkoholu, keď sa alkohol v jeho organizme nachádzal s hladinou najmenej 0,93 mg/l etanolu vydychovaného vzduchu, pričom na lekárske vyšetrenie odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, sa nežiadal, čím porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. d/ v nadväznosti na ustanovenie § 137 ods. 1 písm. a/, písm. c/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov,

Okresnému dopravnému inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru vo U., pretože výsledky dokazovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

o d ô v o d n e n i e :

O d ô v o d n e n i e

Prokurátor Okresnej prokuratúry Svidník podal na tunajší súd dňa 12.02.2017 podľa § 204 ods. 1 Tr. poriadku v spojení s § 234 ods. 1 T. poriadku obžalobu č. Pv 47/17/7712-6 na obv. L.. L. B. pre skutok kvalifikovaný ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 11.02.2017 v čase okolo 01.50 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. Citroen U. Q.: SK XXXAZ po ceste I. triedy č. XX na ul. U.. hrdinov vo U., smerom od centra mesta ku križovatke (kruhovému objazdu) s cestou I. triedy č. XX na ul. Bardejovskej a cestou III. triedy č. 3530, kde počas tejto jazdy sa dostatočne nevenoval vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke, vedenie vozidla nezvládol a s týmto ľavou časťou narazil do obrubníka ostrovčeka a do dopravnej značky, pričom vykonanou dychovou skúškou bolo zistené, že viedol vozidlo v takom čase po požití alkoholu, keď sa alkohol v jeho organizme nachádzal s hladinou najmenej 0,93 mg/l etanolu vydychovaného vzduchu, pričom na lekárske vyšetrenie odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, sa nežiadal, čím porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. d/ v nadväznosti na ustanovenie § 137 ods. 1 písm. a/, písm. c/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný urobil vyhlásenie, že je nevinný zo skutku, ktorý je uvedený v obžalobe. Súd tak na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkov Ing. O. W., Y. P., N.. T. U., T. U., výsluchom znalca T.. L. L., listinnými dôkazmi a to: zápisnicou o zadržaní a obmedzení osobnej slobody, záznamom z dopravnej nehody, zápisnicou o obhliadke, zápismi o dychových skúškach, certifikátom o overení, plánikom, náčrtkom a fotodokumentáciou, záznamami OR PZ Svidník, evidenčnou kartou vodiča, ilustráciou v systéme AVÍZO, odpisom z registra trestov, výpisom z ústrednej evidencie priestupkov, výpisom zo živnostenského registra, potvrdením o zaistení vecí, zápisnicou o preverke výpovede obžalovaného na mieste činu, prehratím videozáznamu z priebehu preverky výpovede obžalovaného na mieste činu a pripojeným spisom Okresného súdu Svidník sp. zn. 1Nt/10/2017.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil nasledovné:

Obžalovaný vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní nepoprel to, že pred jazdou požil alkoholické nápoje. Poprel ale, že by množstvo požitého alkoholu bolo také, aby mal v tele alkohol s hladinou 0,93 mg/l etanolu vydychovaného vzduchu, pretože podľa jeho vyjadrenia v ten večer vypil spolu s kolegom len jednu fľašu bieleho vína (0,7l fľašu polosladkej Lipoviny - Tokaj) a nič viac, pričom fľašu dopili tesne pred odchodom z práce, asi 5 minút pred tým, ako sa podrobil dychovej skúške. K rozporom vo svojej výpovedi v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní ohľadom množstva a času požitia alkoholu (v prípravnom konaní uviedol, že vypil asi hodinu pred dopravou nehodou asi 0,5l vína) uviedol, že pri výpovedi v prípravnom konaní tom myslel tak, že asi hodinu pred nehodou sa začalo víno piť a že policajtovi uviedol, že vypil asi 2 hrnčeky vína, no keďže ten to potreboval vedieť objemovo, uviedol mu asi 0,5l, pretože predpokladal, že hrnček má asi 2,5dl.

Preverkou výpovede obžalovaného na mieste činu súd zistil, že z miesta, kde podľa výpovede obžalovaného pred nehodou požíval alkoholické nápoje po miesto dopravnej nehody zohľadňujúc miesto, kde obžalovaný parkoval motorové vozidlo, trvala cesta motorovým vozidlom 2 minúty a 36 sekúnd.

Súd nepovažoval za sporné to, či obžalovaný viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, keďže okrem samotného priznania obžalovaného túto skutočnosť potvrdzujú aj ďalšie vykonané dôkazy (výsledok dychovej skúšky, výpovede svedkov Y. P. a T. U. - príslušníkov hliadky PZ, ktorí ho podrobili dychovej skúške ako aj svedkov N.. T. U. a N.. O. W. - kolegov obžalovaného, ktorí vo výpovediach potvrdili, že obžalovaný v predmetný večer pil víno). Za spornú a pre posúdenie konania obžalovaného ako trestného činu rozhodujúcu skutočnosť ale súd považoval to, či množstvo požitého alkoholu bolo také, že hodnota alkoholu v krvi v čase vedenia motorového vozidla u obžalovaného predstavovala najmenej 0,4762 mg/l alkoholu v krvi (1 promile), pretože nižšia hodnota nie je v zmysle § 289 ods. 1 Tr. zákona trestným činom, ale mohla by byť posúdená ako priestupok.

V podstate jediným dôkazom, ktorý má svedčiť o tom, že obžalovaný viedol motorové vozidlo s hodnotou alkoholu v krvi najmenej 0,4762 mg/l (1 promile) je výsledok dychovej skúšky vykonanej obžalovaným pred policajnou hliadkou bezprostredne po narazení do obrubníka ostrovčeka. Aj napriek tomu, že dychová skúška bola vykonaná certifikovaným meradlom (prístrojom AlcoQuant 6020 plus sériové č. A410154 s platným certifikátom) a výsledok dychovej skúšky bol v čase o 01:55 hod 0,93 mg/l, podľa názoru súdu tento jediný dôkaz nie je dostačujúci na to, aby bolo možné bez pochybností ustáliť, že obžalovaný viedol motorové vozidlo s hladinou alkoholu v krvi najmenej 0,4762 mg/l (1 promile).

Z výpovede T. L. L., znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo (toxikológia, alkoholológia, sérohematológia) na hlavnom pojednávaní súd zistil, že ak nie je dodržaný časový odstup 15 minút od požitia prípravkov s obsahom alkoholu, alkohol zistený pri dychovej skúške môže byť zostatkovým alkoholom nachádzajúcim sa v ústnej dutine, ktorý mohol skresliť presnosť merania dychového analyzátoru. Znalec potvrdil, že aj po požití 2 pohárov vína je možné nafúkať hodnotu alkoholu v krvi až 0,93mg/l (takmer 2 promile) a môže sa to stať aj po 5tich a aj 10tich minútach po požití alkoholu, a preto je čas 15 minút časom určeným na základe výskumov ako čas rozhodujúci pre objektívne určenú dychovú skúšku. Znalec konštatoval, že ak obžalovaný vypil 0,5l vína, ako uviedol vo svojej výpovedi, po zohľadnení jeho váhy, výšky, pohlavia a časového faktora mohol mať alkohol v krvi s hladinou od 0,512 až 0,909 promile.

S obžalovaným bola vykonaná len jedna dychová skúška a to bezprostredne po tom, čo obžalovaný narazil do obrubníka ostrovčeka priamo pred zrakom policajnej hliadky (zo záznamu dopravnej nehody je zrejmé, že k dopravnej nehode došlo 11.02.2017 v čase o 1:50 hod. a dychová skúška bola vykonaná 11.02.2017 v čase o 1:55 hod, t.j. po 5 minútach od nehody), pričom obžalovaný mal s motorovým vozidlom prejsť len cca niekoľko 100 metrov (pri previerke výpovede na mieste činu motorovým vozidlom prejdienie tejto trasy trvalo 2 minúty a 36 sekúnd). Obžalovaný vo výpovedi konštatoval, že uviedol policajnej hliadke, že vypil asi 2 šálky vína a že to bolo tesne pred tým, no na časový odstup sa ho nepýtali. Svedok T. O., člen hliadky PZ, ktorá podrobila obžalovaného dychovej skúške, vypovedal, že určite sa pýtal obžalovaného na to, či pred jazdou pil, no už si nepamätal, čo mu na to obžalovaný povedal, no svedok zároveň vypovedal, že si nie je vedomý toho, že by sa musel pýtať aj na čas požitia alkoholu pred jazdou a že by čas musel aj uvádzať do záznamu. Svedok Y. P., druhý člen hliadky PZ, ktorá podrobila obžalovaného dychovej skúške, vypovedal, že obžalovaný pôvodne popieral požitia alkoholu pred jazdou a až po vykonaní dychovej skúšky priznal, že si vypil a že chcel len preparkovať auto. Svedok si už ale nepamätal, či bol s obžalovaným riešený časový odstup požitia alkoholu pred jazdou, pretože fúkať dával obžalovanému kolega (T. O.) a on (Y. P.) pri tom celý čas nebol, pretože sa venoval riadeniu dopravy.

Výpoveď obžalovaného o tom, že pred jazdou požil len jednu 0,7l fľašu vína a aj to spoločne s kolegom N.. T. om U. (tzn. že on sám požil cca polovicu tejto fľaše) potvrdzujú aj výpovede svedkov N.. T. U. a N.. O. W., kolegov obžalovaného. N.. O. W. ako v tom čase nadriadený obžalovaného túto fľašu podľa jeho výpovede doniesol ako odmenu pre zamestnanca T. U. za uzavretý obchod a od svojho príchodu do firmy cca o 6-tej večer nevidel, že by obžalovaný bol pod vplyvom alkoholu, alebo že by okrem tejto fľaše vína otvorenej po práci požíval iný alkohol, pretože svedok to ako nadriadený na pracovisku netoleruje. Svedok N.. T. U. vo svojej výpovedi potvrdil, že s obžalovaným bol v práci celý deň (nebol s ním len keď obžalovaný išiel na chodbu telefonovať alebo fajčiť pred budovu) a že okrem jednej fľaše vína, ktorú požil spolu s obžalovaným (tú svedok rozlieval medzi nich dvoch rovnomerne) nevidel, že by obžalovaný pil aj nejaký iný alkohol, alebo že by pred otvorením fľaše vína obžalovaný javil známky požitia alkoholu.

Pokiaľ ide o rozpor vo výpovediach obžalovaného ohľadom množstva a času požívania alkoholických nápojov (vína), tak tento rozpor odstránil konštatovaním, že policajtom uviedol, že vypil asi 2 šálky s vínom, čo by mohlo predstavovať 0,5l vína (ak predpokladal, že 1 šálka môže mať cca 2,5 dl) a že pod časovým úsekom „hodina pred dopravnou nehodou“ myslel čas začiatku požívania alkoholu. Pri nalievaní 0,7l fľaše vína medzi 2 ľudí do šálok s objemom cca 2,5 dl (zhruba rovnomerne) pritom skutočne nie je možné daný objem naliať tak, aby sa zmestil do 1 šálky pre každého, ale bolo potrebné naliať viac ako 1 šálku každému. Skutočnosť, že obžalovaný v prípravnom konaní neuviedol, že požíval alkohol aj s niekým iným a že to uviedol až neskôr taktiež nemusí znamenať, že by neuvádzal pravdu, pretože z jeho výpovede z prípravného konania nie je zrejmé, že by bol výslovne opýtaný na to, s kým alkohol pred jazdou požíval. Súd taktiež zistil rozpory vo výpovediach svedkov N.. O. W. a N.. T. U., keď svedok W. uviedol, že T. U. otvoril fľašu vína niekedy po jednej hodine a dopili ju tesne pred odchodom približne o 1:45 hod, no svedok N.. T. U. uviedol, že víno otvoril po polnoci, no nevie presne, aký bol čas a zvyšok rozlial, keď odchádzali okolo 1:30 hod.. Tento rozpor vo výpovediach ale súd sám o sebe nevyhodnotil ako natoľko závažný, aby mohol viesť ku konštatovaniu nevierohodnosti predmetných výpovedí a nakoniec aj k zmene rozhodnutia súdu vo veci a jeho odstraňovanie (či už opätovným výsluchom alebo konfrontáciou svedkov) pre odstup času by nebolo účelné (je ťažké predpokladať, aby sa tí istí svedkovia s ešte väčším odstupom času „rozpamätali“ na podrobnosti). Každý jeden človek totiž môže vnímať, zapamätávať si a následne interpretovať časové súvislosti (resp. detaily o nich) inak a to najmä pri odstupe času. Svedkovia W. a U. vypovedali na hlavnom pojednávaní dňa 27.11.2018

(W.) a 07.02.2019 (U.), t.j. po takmer 2 rokoch od predmetného skutku, a to ohľadom okolností večera, ktorý sa v ich očiach mohol zdať bežným večerom (na rozdiel od obžalovaného im tento večer neskončil v CPZ), a tak nebol dôvod, aby objektívne tento večer zanechával u svedkov výraznejšiu pamäťovú stopu. Je pravdou, že svedok W. popísal interval začiatku a konca požívania alkoholu v predmetný večer detailnejšie ako svedok U., no je potrebné uviesť, že svedok W. v ten večer podľa všetkých výpovedí žiaden alkohol nepožíval a podľa výpovede obžalovaného to bol práve on (ako ich riaditeľ), ktorý uviedol, že je veľa hodín a že už musia ísť. Ak sa teda svedok W. najviac zo všetkých ponáhľal a podnecoval k odchodu pre pokročilý čas, je pravdepodobné, že tento čas vnímal (najmä ak sám nepožíval alkohol a len čakal, kedy obžalovaný so svedkom U. dopijú) najdetailnejšie (osoba, ktorá nepožíva alkohol a ponáhľala sa, nepochybne hľadá častejšie na hodinky ako osoba, ktorá sa neponáhľala a alkohol požíva). Naproti tomu svedok U. popísal časové súvislosti menej detailne, čo môže byť aj vplyvom toho, že sa nemusel tak ponáhľať (a tým častejšie hľadiť na hodinky) ako svedok W., tým že požíval alkohol, ale aj osobnostnými predpokladmi (časové súvislosti nemusí vnímať, zapamätávať si a následne s odstupom času aj interpretovať rovnako). Ak svedok U. uviedol, že víno otvoril po polnoci, tak táto odpoveď nemusí byť v priamom rozpore s výpoveďou svedka W., ktorý uviedol, že tak urobil po jednej hodine v noci, pretože pri hrubšom odhade času aj čas po jednej hodine v noci je časom po polnoci. Navyše o tom, že svedok U. si z tohto dňa nepamätá časové súvislosti detailne svedčí aj to, že nevedel odpovedať na to, v akom čase prišiel do kancelárie svedok W.. Taktiež rozpor vo výpovediach svedkov ohľadom času odchodu (okolo 01:30 hod podľa svedka U. a približne o 01:45 hod. podľa svedka W.) nie je s ohľadom na vyššie uvedené rozporom svedčiacim o účelovosti výpovedí alebo spochybňujúcim verziu obžalovaného.

V zmysle článku 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky ako aj § 2 ods. 4 Tr. poriadku každý, proti komu sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu. Táto zásada (tzv. zásada prezumpcie neviny) má svoje odzrkadlenie v Trestnom poriadku aj v tom, že nie je povinnosťou obvineného preukazovať svoju nevinu, ale naopak, je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní preukázať jeho vinu a ak ju v rozsahu dostatočnom pre rozhodnutie nepreukážu, nemôže byť obvinený uznaný vinným a odsúdený za trestný čin.

V prejednávanej veci je obžalovaný zo spáchania trestného činu usvedčovaný len jedným priamym dôkazom (záznamom o dychovej skúške), ktorý je, ako je vyššie konštatované, spochybňovaný výpoveďami obžalovaného, svedkov O. W. a T. U. a znalca T.. L.. Opakovaná dychová skúška bola s obžalovaným urobená až o 13:51, t.j. takmer o 12 hodín neskôr, s negatívnym výsledkom. Orgány činné v trestnom konaní tak nevykonali opakovanú dychovú skúšku na preverenie hladiny alkoholu v krvi obžalovaného, z ktorej by bolo možné následne ustáliť skutočnú hladinu alkoholu v krvi obžalovaného a aby bolo možné vylúčiť, že nameraná hodnota 0,93 mg/l bola skreslená zostatkovým alkoholom v ústnej dutine obžalovaného pred požitím alkoholu v krátkom časovom úseku pred podrobením sa dychovej skúške. K poznámke prokurátora uvedenej v jeho záverečnej reči, podľa ktorej obžalovaný nepožiadaval o opakovanú dychovú skúšku ani v čase o 04.40 hod., keď bol pri prevzatí veci povereným príslušníkom PZ vypočutý, je potrebné uviesť, že ak bola dychovou skúškou v čase o 01.55 hod. zistená v krvi obžalovaného prítomnosť alkoholu 0,93 mg/l (čo je takmer 2 promile), tak v čase o 04.40 hod, t.j. o menej ako 3 hodiny neskôr mohla byť vykonaná kontrolná dychová skúška aj bez výslovnej žiadosti obžalovaného a to za účelom zistenia jeho spôsobilosti podrobiť sa procesnému úkonu - výsluchu. Dokazovaním nebolo preukázané, že by obžalovaný v čase, keď bolo možné vykonať aj opakovanú dychovú skúšku s relevanciou pre ďalšie konanie, oznámil, že požil alkoholické nápoje pred viac ako 15-timi minútami, alebo že by bol na vyjadrenie sa k časovým súvislostiam vôbec vyzvaný (obžalovaný vypovedal, že hliadke uvádzal, že požil alkohol tesne pred tým, časové súvislosti požitia alkoholu pred jazdou nevyplývajú ani zo záznamu o dopravnej nehode, ani zo záznamu spísaného hliadkou PZ, svedok Y. P. ako člen zasahujúcej hliadky PZ si nepamätal, či boli časové súvislosti zisťované a svedok T. O. ako člen zasahujúcej hliadky, ktorý osobne podrobil obžalovaného dychovej skúške, uviedol, že si nie je vedomý povinnosti zisťovať časové súvislosti požitia alkoholu pred jazdou), keďže prvýkrát uviedol časové súvislosti požívania alkoholu (t.j. že alkohol požil asi hodinu pred dopravnou nehodou) až počas svojho výsluchu v pozícii obvineného dňa 12.02.2017, t.j. nasledujúci deň. Takýto dôkaz nemôže byť nahrádzaný ani následnou výpoveďou členov zasahujúcej hliadky PZ ako svedkov k tomu, či podľa ich názoru javil alebo nejavil obžalovaný známky požitia alkoholu. Obžalovaný totiž nepoprel to, že pred jazdou požil alkoholické nápoje. Rozhodujúca je v tomto prípade hladina alkoholu v čase vedenia motorového vozidla (či táto hladina bola nad alebo pod 1 promile) a to sa nedá preukázať subjektívnymi pocitmi svedkov (či sa napr. obžalovaný pri vystupovaní z vozidla zatackal, alebo či z neho bolo cítiť

alkohol, najmä ak sa zatackať mohol aj v dôsledku dopravnej nehody a v dychu mohol mať aj alkohol nachádzajúci sa v ústnej dutine po tom, čo ho v krátkom časovom úseku pred tým hoc aj v menšom rozsahu požil).

Obhajoba poukázala na usmernenie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia policajného zboru pre Krajské riaditeľstvá PZ v Slovenskej republike o postupe policajtov pro vyšetroaní vodiča na alkohol v niektorých osobitných prípadoch zo dňa 24.08.2011 č. PZ č. 14/2011 (ďalej len „Usmernenie MVSR“) a na to, že príslušníci hliadky PZ, ktorí podrobili obžalovaného dychovej skúške, nepostupovali v zmysle tohto usmernenia, keď nezisťovali, či obžalovaný pred podrobením sa dychovej skúške požíval alkoholické nápoje a ak áno, tak v akom časovom odstupe a nezaznamenali túto skutočnosť do nimi spísaného záznamu. Podľa názoru súdu nie je v právomoci súdu konštatovať dodržanie alebo nedodržanie Usmernenia MVSR zo strany príslušníkov PZ (príslušníci PZ nie sú obvinenými v tomto konaní) a neprináleží to ani hodnotiť žiadnej z osôb zúčastnenej na tomto konaní (a už vôbec nie znalcovi, keďže posúdenie dodržania alebo nedodržania právneho predpisu je jednoznačne otázka právna, ktorú znalec nemôže riešiť). Aj bez toho je ale možné konštatovať, že dôvodom vydania takéhoto Usmernenia boli nepochybne pochybnosti o skutočnej hladine alkoholu v krvi v prípadoch, keď je dychová skúška vykonávaná v dobe kratšej ako je 15 minút po poslednom požití alkoholu, čo je nakoniec aj v súlade s vyjadrením znalca T. L., ktorý konštatoval, že v dobe do 15 minút od posledného požitia alkoholu môže zostatkový alkohol v ústnej dutine skresliť výsledok merania.

Podľa názoru súdu aj za predpokladu, že by obžalovaný pred dychovou skúškou popieral požitie alkoholu a priznal ho až po vykonaní dychovej skúšky s pozitívnym výsledkom, v záujme náležitého zistenia skutkového stavu, je povinnosťou zasahujúceho príslušníka PZ zistiť, v akom časovom odstupe pred podrobením sa dychovej skúške alkohol požil. Ak tak neurobil zasahujúci príslušník PZ, mohol tak urobiť aj orgán činný v trestnom konaní, avšak v dobe, kedy by ešte v prípade pochybností bolo možné zabezpečiť dôkazy na preukázanie hladiny alkoholu v krvi, napr. opakovanou dychovou skúškou, odberom krvi a pod. Svedok Y. P. ako člen hliadky PZ zasahujúcej na mieste činu, uviedol, že obžalovaný nemal po nahliadnutí na výsledok merania voči nemu žiadne námietky, a tak ako hliadka nemali dôvod pochybovať o výsledku merania. Tu je potrebné uviesť, že ani priznanie obvineného nezbavuje orgány činné v trestnom konaní povinnosti náležite zisťovať skutkový stav veci. Ak sa teda obžalovaný príslušníkom PZ, ktorí ho podrobili dychovej skúške, priznal, že pred jazdou požil alkoholické nápoje a nemal námietky voči výsledku dychovej skúšky, nezbavilo to orgány činné v trestnom konaní povinnosti zisťovať koľko alkoholu pred jazdou požil a v akom časovom odstupe pred vykonaním dychovej skúšky. Od príslušníka PZ je totiž potrebné očakávať väčšie znalosti problematiky určovania hladiny alkoholu v krvi (schopnosť odbúravať alkohol, možnosť existencie prítomnosti alkoholu v ústnej dutine spôsobiteľ skresliť výsledok merania, predpokladaná hladina alkoholu v krvi po požití určitého množstva alkoholu) ako od bežného človeka, ktorého sa dychová skúška týka. Bežný človek nemusí vedieť, že aj po požití menšieho množstva alkoholu v krátkom časovom úseku pred podrobením sa dychovej skúšky môžu byť výsledky merania skresľujúce, že môže žiadať v takom prípade o opakovanú dychovú skúšku a či nameraná hodnota (navyše za stavu, keď hodnota je meraná a následne ako výsledok dychovej skúšky aj ukázaná v jednotkách mg/l, keď vo všeobecnosti je rozšírenejší a známejší údaj v merných jednotkách promile) môže zodpovedať objemu ním požitého alkoholu, a tak ani nemusí pre svoju neznalosť výsledok dychovej skúšky namietat'.

Previerkou výpovede na mieste činu bolo zistené, že bolo možné, aby obžalovaný vykonal dychovú skúšku do 15 minút od posledného požitia alkoholu v kancelárii, keď cesta od dverí kancelárie k motorovému vozidlu a následne na ňom na miesto nehody trvala 2 minúty a 36 sekúnd a od momentu nehody bola dychová skúška vykonaná za 5 minút (podľa záznamu dopravnej nehody), čo je spolu čas 7 minút a 36 sekúnd. Je pravdou, že tento čas nezohľadňuje úkony, ktoré ho mohli predĺžiť - napr. polozenie pohárov, odloženie fľaše, zamknutie kancelárie, rozlúčenie sa s ostatnými, čistenie okien motorového vozidla od námrazy a pod., tieto úkony ale svojim charakterom a dĺžkou trvania nie sú také, aby mohli spochybniť záver, že bolo možné, aby obžalovaný vykonal dychovú skúšku do 15 minút od posledného požitia alkoholu v kancelárii. Z fotodokumentácie z miesta činu je zrejmé, že motorové vozidlo obžalovaného po nehode malo očistené čelné (a aj bočné) sklo od námrazy, avšak nie úplne, len tak, aby zabezpečili dostatočný priezor vodičovi. Rozmrazené je aj zadné sklo, no to je štandardne rozmrazované vyhrievaním samotného zadného skla a nevyžaduje si jeho mechanické čistenie. Rozsah očistenia námrazy skiel preto nesvedčí o tom, že by si to vyžiadalo dlhší časový úsek. Krajský súd v zrušujúcom uznesení konštatoval, že z vykonaných dôkazov nie je možné zistiť dĺžku trasy, ktorú obžalovaný prešiel pred tým, ako havaroval. Tú síce súd nezisťoval presným premeraním, avšak z mapy

mesta, do ktorej zakreslil trasu motorového vozidla pri vykonaní previerky výpovede na mieste činu (v spise na č.l. 176) a stavu najazdených kilometrov, ktorý obžalovaný pred jazdou vynuloval (fotografia č. 4 tvoriaca prílohu zápisnice z previerky výpovede na mieste) je zrejmé, že obžalovaný pred predmetnou dopravnou nehodou prešiel na motorovom vozidle úsek evidentne kratší ako 500 m, pretože celkový prejdený úsek pri previerke výpovede na mieste bol medzi 900 a 1000m (stav najazdených kilometrov predstavoval údaj „0,9“, pričom meradlo vzdialeností motorového vozidla meralo 100 metrové úseky, a teda odchýlka merania je max 100m) a dráha vozidla po prejdení úseku od miesta parkovania po dopravnú nehodu bola následne dlhšia (vozidlo prešlo celý kruhový objazd, opätovne tú istú trasu s výnimkou pár metrov k parkovisku a následne ešte trasu na miesto parkovania pred budovu okresného súdu). Aj keď táto vzdialenosť nie je presne odmeraná, podľa názoru súdu rozhodujúcou veličinou pre posúdenie konania obžalovaného nie je ani tak vzdialenosť ako čas od posledného požitia alkoholu po dopravnú nehodu a následne po vykonanie dychovej skúšky a ten bol preverený aj previerkou výpovede na mieste činu.

Navyše obžalovaný v prípravnom konaní uviedol, že vypil 0,5l vína. Znalec sa vyjadroval k tomuto množstvu požitého alkoholu, keď konštatoval, že po jeho požití mohol mať reálne v krvi v rozmedzí od 0,512 až 0,909 promile alkoholu, a teda nie namerané množstvo 0,93 mg/l, čo by predstavovalo 1,94 promile, a teda vyše dvojnásobok hornej hranice znalcom určeného intervalu. Obžalovaný teda ani bezprostredne po dopravnej nehode pri dychovej skúške neuvádzal, že by požil také množstvo alkoholu, ktoré by mohlo mať za následok zistenie hodnoty 0,93 mg etanolu na liter vydychovaného vzduchu ako hodnoty alkoholu skutočne sa nachádzajúcej v jeho krvi.

Prokurátor na hlavnom pojednávaní navrhol doplniť dokazovanie pribatím nového znalca s poukazom na to, že znalecký posudok vypracovaný znalcom T.. Popod'ákom bol vypracovaný po právoplatnom skončení veci. Je pravdou, že znalecký posudok bol predložený obhajobou a vypracovaný bol znalcom po právoplatnom skončení veci (bol vypracovaný ako podklad k návrhu na povolenie obnovy konania). Avšak aj Krajský súd v Prešove (ako súd s'ťažnostný) v konaní o povolenie obnovy konania konštatoval, že tento dôkaz (znalecký posudok) je dôkazom, na základe ktorého je možné dospieť k záveru že sa v predmetnom prípade nejedná o trestný čin. Navyše na hlavnom pojednávaní súd nevykonal dokazovanie prečítaním uvedeného znaleckého posudku ale výsluchom znalca. Prokuratúra nespochybnila závery znalca o možnosti dosiahnuť dychovou skúškou obžalovaným v časovom úseku do 15 minút od požitia alkoholu aj hodnotu 0,93mg/l, hoci reálna hodnota by mohla byť do 0,4762 mg/l (1 promile) a údaje, z ktorých znalec pri tomto konštatovaní vychádzal, nie sú údajmi plynúcimi zo znaleckého skúmania, ale plynú z vykonaného dokazovania (množstvo požitého alkoholu, časové súvislosti jeho požitia), alebo boli objektívne dané (pohlavie, fyziologická stavba obžalovaného). Vykonanie dokazovania pribatím nového znalca tak súd považoval za nedôvodné, a preto ho súd odmietol.

Z výpovede znalca T.. L. súd zistil, že pri požití množstva alkoholu, ktoré uviedol obžalovaný vo svojej prvej výpovedi (0,5l vína hodinu pred nehodou) by bola hodnota alkoholu v krvi obžalovaného v čase vedenia motorového vozidla v rozmedzí od 0,512 - 0,909 promile, čo síce nie je možné kvalifikovať ako trestný čin (prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky), ale bolo by to možné kvalifikovať ako priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, na prejednanie ktorého je príslušný podľa § 52 ods. 2 písm. a/ a § 55 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch orgán Policajného zboru miestne príslušný podľa územného obvodu, kde bol priestupok spáchaný. Preto súd postúpil túto trestnú vec Okresnému dopravnému inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru vo U..

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu môže podať s'ťažnosť prokurátor do 3 (troch) pracovných dní odo dňa jeho oznámenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

S'ťažnosť má odkladný účinok.